

GYÖNGYMONDATOK.

(Ujkori íróktól.)

É v, É v s z a k. U j é v.

Az évek legkedvesebb jóakaróink: hoztak tegnap, hoznak ma, s így éljük mi, gyermekei legkedvesebb gondtalan életünket. S egyszer csak eszébe jut az éveknek, többé nem kedvezni; nem akarnak adni, s ahelyett vesznek el valamit ma, valamit holnap, — stb. *Göthe*.

Az idő ezt kívánja az embertől: Becsülj meg engemet, mert Isten is megbecsült engemet a maga dicsőségére s a te javadra! becsülj meg, engemet neked kölcsönözött, és nekie vissza kell adnód! becsülj meg engemet, mert ütött az óra, elvitt magával egy évet, s elviszen majd egy mást! becsülj meg engemet, mert üz engemet a másik idő! becsülj meg engemet, mert késedelem nélkül futok, és soha is hasztalanul nem jelenek meg! *Lamartine*.

Uj esztendő — patvarba uj!
Mind össze is csak fejelés.
A régi rosszból toldozá
Uj rosszat a gondviselés.
Hogy töltsen el, oh jémini!
Ezt a negyedfélszáz napot?

Arany J.

F a r s a n g.

Mentek a vigalomra, s nem gondoltok oda, hogy a nyomotokon gyülekező báli csoport bámult külfénnyel bocsátkozik áruba — veletek együtt, felcizcomázottan: lidérezek! kiken még vérzik a szerelem nyoma! *Hugo Victor*.

A világ vigalmai oly virággyűjtemények, melyek magukhoz vonzák az állhatatlan pilléket, a kíváncsi méheket és a zummogó darázsokat. *id. Dumas S.*

F á j d a l o m.

A fájdalom féreg mely lassan-lassan, de nem fáradva, folyvást rág belől. *Petőfi*.

Van fájdalom, melyről csak a szem beszél, s miatta a szem helyett a szív könyez. *Jókai*.

Gyűjtötte: KISS MIHÁLY.

IRODALMI ÉRTESÍTŐ.

Az UNITÁRIUS SZÓSZÉK, egyházi beszédgyűjtemény. Magyarország ezer-éves fennállásának emlékére írták az unitárius lelkészek, szerkesztette Simó János sepsi-köröspataki lelkész 1896. 480 l. Egy ügyes gondolatnak ügyes kivitele e munka, melyért az írókat és szerkesztőt egyaránt méltó elismerés illeti meg. Kifogásolni valót tán több helyen lehetne találni a műben, melyek között legelső volna az, hogy a mű összeállításánál semmi elv sincs keresztül vive, de így is egy méltó alkotás ez a millennaris esztendő emlékére. Egyházi irodalmunk terén egy ilyen munka nagy nyereségnek tartható. Az egyéni felfogás és szabadság tán nem minden helyen nyilvánul egyaránt helyeslendő alakban, de ez annál hívebben tükrözi vissza papjaink felfogását és gondolkodás módját. Különös örömmel látjuk e műből is, hogy egyházunk nemcsak érzelmeiben és egyéneiben a legmagyarabb egyház, hanem annak nyelve és gondolkodás módja is a legmagyarosabb. Nyelvébe nem férközött még be a pesties írásmód, sem a sok mindenféle »izmus«, hanem csak itt-ott van egy kis eredeti siculianismus, mely nines is mindig hátrányára a műnek; gondolkodás módja pedig egyenes, őszinte, világos s csak néhol megy át a határozatlanságba vagy helytelen következtetésbe. Hittani álláspontjától eltekintve tán abban különbözik e mű más predikációs gyűjteménytől leginkább, hogy meg van szabadítva nagyobb részint mindazon ósdi sallangoktól, melyek a prédikációk olvasását annyira megnehezítik és az élettől annyira elválasztják, hogy élvezhetetlenekké lesznek. Egyházunk kicsiny volta és a testvér egyházak ellen-szenve e műnek nagyobb körben való elterjedését csaknem lehetetlenné teszik, azonban hacsak történelmi adatgyűjtemény gyanánt maradna is fenn, tisztos emlék lesz a millennaris esztendőből. Elolvasását minden higgadtan és komolyan gondolkozó embernek ajánljuk, mert egyén és család egyaránt nemes lelkesedést, szép és jó iránti szeretetet és helyes életirányt tanul belőle. (Gálfi.)

JÉKEY ALADÁR KÖLTEMÉNYEI. »Apró dalok« ezímen Jékey egy újabb kötetet bocsátott verseiből a közönség elé. (Nyom. Ajtai K. Albert Kolozsvárt). A napi sajtó a legkedvezőbbben fogadta. Méltán. Jékey verseiben forma-szép-ség és tartalom a legszerencsésebb módon egyesülnek. Nem ontja a szót, de rövid soraiban messze terjedő kilátásokat nyit a léleknek. Költészete hajlik a borongós felé, de azért nem hat kinzólag; busongó, de soha sem világfájdalmas. Ismer víg hangot is nemes örömmel. Magyar érzés, magyar természet, magyar lélek nyilatkozik benne. Érti az élet visszáságait, de van hite, mely az ellentétek közt fentartja, melylyel kibékülést s összhangot keres. Tud imádkozni. Folyóiratunk egy pár szép hymnust közölt tőle. E kötet után jöhet a harmadik is nagyobb költeményeiből.